

'Ons hart ligt echt bij het Kasteel Heeswijk; we hebben hier een half leven liggen'

Rob en Sabine Sleddens in 'hun' kasteel. Na 1 november is het voorbij voor hen. FOTO JEROEN APPELS/VAN ASSENDELFT

Rob en Sabine Sleddens begonnen 30 jaar geleden met de exploitatie van de horeca op Kasteel Heeswijk. Ze zorgden dat duizenden bruidsparen hun weg naar Heeswijk wisten te vinden. Na deze zomer stoppen ze omdat de stichting een andere koers wil varen.

Door: EDITH VERWEGEN, Brabants Dagblad. 24 april 2019.

Rob en Sabine Sleddens begonnen 30 jaar geleden met de exploitatie van de horeca op Kasteel Heeswijk. Ze zorgden dat duizenden bruidsparen hun weg naar Heeswijk wisten te vinden. Na deze zomer stoppen ze omdat de stichting een andere koers wil varen.

Eigenlijk willen Rob en Sabine Sleddens helemaal niet bezig zijn met wat er na 1 november gaat gebeuren. Ze storten zich nog vol overgave op het zomerseizoen, op de vele bruiloften die de komende maanden op de planning staan en op de toeristen die in de brasserie neerstrijken voor een hapje en een drankje. Maar feit is wel dat het echtpaar Sleddens na 1 november niet langer de scepter zwaait in de horeca op het kasteel.

En dat is niet hun eigen keuze. De Stichting Kasteel Heeswijk met directeur Luc Eekhout aan het roer wil zich volledig richten op het toerisme. Bruiloften zijn nog wel mogelijk maar de nadruk komt te liggen op recreanten. "Dat begrijpen

we wel, maar het is niet de visie die wij hebben”, zeggen Rob en Sabine Sleddens. “Ik vind nog steeds dat de kracht van het kasteel ligt in de mix van activiteiten. Maar de stichting heeft anders bepaald”, aldus Sabine Sleddens.

Rancune

Hoewel het einde op Kasteel Heeswijk voor de familie Sleddens dus eerder gaat komen dan gepland, wensen ze niets dan goeds voor de toekomst van het kasteel. “We hebben geen rancune, we hopen echt dat ze het gaan redden”. Het is de eeuwige discussie tussen enerzijds het trekken van zoveel mogelijk toeristen naar het monumentale kasteel en anderzijds de rust en het unieke van het kasteel bewaren. “Bruidsparen die hier komen om te trouwen hebben toch behoefte aan enige rust. Als je hier een receptie houdt op de binnenplaats van het kasteel is het niet fijn als daar toeristen doorheen lopen. Een aantal jaren geleden waren hier alleen geplande rondleidingen, met een gids. Dan kwam af en toe wel een groepje langs, maar dat was niet zo storend. Nu kan iedereen vrij door het kasteel lopen en dan is het moeilijk stuurbaar waar mensen heen gaan”, legt Sabine Sleddens het dilemma uit.

Zonder bruiloften is de horecatak van Kasteel Heeswijk niet rendabel, zeggen Rob en Sabine Sleddens. “Alleen op de brasserie kunnen we niet draaien. We hebben ook nog mensen in vaste dienst. We zijn verantwoordelijk voor onze eigen exploitatie en dan moet je op een gegeven moment zeggen, als de stichting een andere kant op wil dan passen wij daar niet meer in. Hoe jammer dat ook is.” Want pijn doet het wel bij Rob en Sabine Sleddens. “Ons hart ligt echt bij het kasteel. Precies ons halve leven ligt hier. We hebben hier tien jaar gewoond, onze zoon is hier geboren.”

De kracht van Kasteel Heeswijk ligt in de mix van de activiteiten

- Sabine Sleddens

Toen ze in 1989 begonnen met de exploitatie van het kasteel, was er niks. Het kasteel werd nog bewoond door de barones Albertine van den Bogaerde van Terbrugge en van de toeristische trekpleister was absoluut geen sprake. Er was dringend geld nodig om het kasteel te restaureren. “We begonnen hier in de kelders en als we een bruiloft hadden, moesten we catering regelen. Een keuken was er de eerste jaren niet, die kwam pas in 1995 in de kelders”, zegt Sabine Sleddens. “De barones woonde in het koetshuis en toen zij in 1994 kwam te overlijden hebben we ook het koetshuis in gebruik genomen, onder andere voor een tweede keuken.”

In 2009 werd de brasserie in het koetshuis geopend en konden ook toeristen op het kasteel terecht voor een hapje en een drankje. “We hadden hier echt nog wel een paar jaar willen blijven. We zijn beiden 61 en ik had het leuk

gevonden als we ons werk hadden kunnen overdragen aan een jong enthousiast stel”, zegt Sabine. “Wat we na november gaan doen, daar denken we nog rustig over na. Wat ik niet ga missen is de zevendaagse werkweek, maar wat ik zeker wel ga missen is de samenwerking met ons topteam en de gesprekken met de bruidsparen.”